

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget skal først og fremmest ses i lyset af, at spørgsmålet om den almennyttige byggekvote for 1986 og fremefter endnu er uafklaret, og på baggrund af, at det af boligministeren den 20. februar 1985 fremsatte lovforslag (L 184) indeholdt forslag om en dramatisk reduktion af det almennyttige nybyggeri. Det er derfor helt nødvendigt med et andet udgangspunkt for en løsning end boligministerens forslag, som, ifald det bliver gennemført, forhåbentlig fortsat vil blive afvist af et flertal i Folketinget.

Boligministerens lovforslag indeholdt en i selve ideen meget perspektivrig nyskabelse, nemlig en byggeskade-fond. Imidlertid var reglerne for denne fonds virksomhed udformet på en måde, så der især var tale om en ordning til sikring af byggeselskaberne snarere end til sikring af byggerierne og beboerne. Bl.a. indebar ministerens forslag en ansvarsfrigørelse efter kun 5 år og en ordning, hvorefter beboerne ville komme til at deltage i finansieringen af fremtidige byggeskader.

Forslagsstillerne har derfor fundet det nødvendigt at udarbejde et lovforslag efter helt andre grundprincipper.

Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med B 6 (forslag til Folketingsbeslutning om omlægning af pensionskassernes indsats på boligmarkedet), der fremsættes samtidig med dette forslag.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Forslaget til kvotafastsættelse for årene 1986, 1987 og 1988 er i overensstemmelse med den henstilling, som Boligselskabernes Landsforening er fremkommet med ud fra en analyse af behovet for almennyttigt byggeri i 1985, hvilket skønnes at være på 13.500 enheder (se henvendelse fra Boligselskabernes Landsforening, Folketingets boligudvalg, L 184, bilag 7, Folketingsåret 1984-85). Det skønnes endvidere, at dette niveau også vil svare til de faktiske byggemuligheder i de nærmeste år, det vil sige, at det med de nuværende finansie-

ringsforhold kan anslås, at et niveau på 13.500 enheder årligt nogenlunde vil modsvare ønskerne om almennyttigt nybyggeri fra de enkelte kommuner.

Det skal fremhæves, at BL påviser, at en kvotanedskæring, som ministeren har foreslået i L 184 af 20. februar 1985 vil gå ud over den geografiske spredning af det almennyttige byggeri, at det vil gå hårdt ud over indsatsen for at skaffe gode boliger for de ældre, en særdeles påtrængende opgave, samt at det naturligvis generelt vil forringe mulighederne for de boligsøgende, som har lave og jævne indkomster.

Det kan tilføjes, at de mennesker, det vil gå ud over, er dem, som ikke har mulighed for at betale for en bolig i det omsiggribende pensionskassebyggeri, privat andelsboligbyggeri eller lignende løsninger for dem, der har deres på det tørre.

Til nr. 2

Forslaget vil sikre, at der ikke gøres indhug i byggeknoten i forbindelse med finansiering af byggeskader, ombygning af eksisterende lejligheder el.lign.

Til nr. 3

Forslaget skal sikre, at boligministeren ikke får mulighed for at gennemføre en yderligere udhuling af rammebeløbet for det almennyttige nybyggeri, således som der var lagt op til med L 184 (Folketingsåret 1984-85). Tværtimod skal der sikres en genopretning af rammebeløbet.

Som påpeget i henvendelsen fra BL har rammebeløbet allerede i perioden fra 1983 været udsat for en væsentlig udhuling. Til i hvert fald delvis genopretning af denne udhuling sikres en forhøjelse af rammebeløbet pr. 1. juli 1985 på 5 pct. Dette må ses som en midlertidig sikring af mulighederne for at opretholde byggestandarden. Der vil være behov for i efteråret 1985 at gennemføre en mere langsigtet forbedring af reguleringen af rammebeløbet.

I øvrigt henvises til BLs analyse af de stærkt negative virkninger af de af boligministeren på-